Temps Ordinari - La Santíssima Trinitat

Per DavidG el dl., 06/06/2022 - 20:08

Pr 8,22-31
Rm 5,1-5
Jn 16,12-15

La celebració de la Santíssima Trinitat aquest diumenge pot produir en nosaltres un sentiment agredolç. Per una part entenem la importància del que estem celebrant. Però per l'altra, el misteri de la Trinitat ens supera fins al desànim, perquè no acabem d'entendre la seva pluralitat en la unitat. A més, diem, que és Santíssima, la qual cosa accentua una distància que, volent ser respectuosa, ens pot allunyar del Misteri, sense voler.

La paraula Trinitat ens fa pensar, d'entrada, en altres coses que el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Més aviat pensem en la senyora que se'n deia, en el barri a la perifèria de la ciutat o en una tronada pel·lícula de l'Oest. Fins i tot, sonorament, les tres "t" de la paraula semblen convidar a triturar, trossejar o atonyinar tota pretensió d'assolir-ne el sentit. Hi ha sants que han proposat alguna comparació, com per exemple, Sant Patrici d'Irlanda que amb un trèvol –ú i tri- convencia tota la mitologia gaèlica a convertir-se al Cristianisme. O el mateix Sant Ignasi que en sentir un acord musical, composat per tres notes, s'imaginava com deuria ser l'harmonia trinitària.

Però, creure en la Trinitat no exigeix l'esforç intel·lectual dels qui acaben els encreuats. Acollir la Trinitat és acollir que Déu és una Paraula pronunciada amb intenció. Una Paraula ben concreta, la vida de Jesús, expressió privilegiada de Déu enmig de la història, en el sí d'un poble obert al Déu personal i fidel . Jesús és la Paraula amb més sentit per a tots i per a mi. Una Paraula pronunciada, emesa, alenada sobre nosaltres per Déu mateix a través del seu Esperit Sant, d'una forma sempre per descobrir, sempre nova, sempre creadora. Finalment, aquesta Paraula pronunciada porta la intenció amorosa de qui n'és l'origen, el Pare de tot.

Si ens és permès proposar una imatge per a entendre aquest funcionament trinitari, objecte de la celebració d'aquest diumenge, direm que la Trinitat és com un poeta. Un dia llegim un poema que desvetlla la nostra sensibilitat. Aquesta combinació de paraules i idees ens resulta interessant. Més endavant, escoltem el mateix poema declamat per un gran actor i ens sentim més tocats encara per la força d'aquelles paraules, fins al punt que les fem nostres. Les paraules han esdevingut colpidores per l'entonació de l'actor, per l'esperit que hi posa. Però, arriba el moment més sublim quan tenim la sort d'escoltar el nostre poema preferit de llavis del mateix autor. Aleshores ja no es tracta sols de la paraula, o de la curosa dicció. Ara es tracta també de la intenció d'aquelles mots i del seu sentit original que connecta amb el meu ser més pregon. L'autor, en declamar aquells mots, aplega trinitàriament totes tres dimensions: paraula, dicció i intenció.

Imaginem, per exemple, la força trinitària amb la que deuria sonar la paraula "Maria" pronunciada pel Ressuscitat en favor de la qui plorava vora la tomba buida. No fora així la manera que ens agradaria haver escoltat la Paraula de Déu que acabem de proclamar, de manera trinitària?

Déu vol jugar i que ens delim junt amb Ell. El joc és la recreació amorosa de la vida a cada instant i és així com el món vol ser salvat. Voldríem sols haver-nos-hi d'ocupar, però el fet és que ens preocupem i renunciem al joc creatiu. Déu insisteix en delir-se amb el joc que tot ho canvia, amb sentit de l'humor, esperança immarcescible i generositat plena.

Com els tres pelegrins de Mambré que Abraham va acollir , Déu Tri es deixa obsequiar per la millor versió de nosaltres i ens comparteix la visió sobre el que ha de venir, la vida que serà i ens fa costat en el sofriment dels temps presents.

Viure trinitàriament és escoltar la paraula pronunciada amb la intenció d'un Déu que ens estima fins a l'extrem. I això ens disposa a acollir el futur pronunciant les paraules que transformen perquè deixem que la intenció i l'Esperit Sant les divinitzi.

Però tot això, són masses coses per ser dites d'una vegada. De nou, arriba una sola paraula pronunciada, d'una manera inequívoca, clara i personal, amb la intenció del Pare. Hi és. S'escolta. S'encamina a l'encontre on ens delim per jugar junts.

ETIQUETES
PARAULA JOC INTENCIÓ